

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Aëris monstra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

- Val. Maxim. lib. 1. cap. 7. li annotauerunt. Quanquam non potest negari, plurimos Sanctos, diuina etiam vi radiasse, claraque in luce refulsisse. Ob quàm causam etiam Diui pinguntur capite radiofo. Neque enim Angeli duntaxat explendescunt ad eum modum, quo luxit is, cuius *aspectus erat sicut fulgur*, sed etiam homines sancti, vt Moyses cuius cornuta facies insolitam lucem faceretque iaculans filios Israel exterruit; & ipse sanctus sanctorum, cuius *facies resplenduit sicut sol*. Sed facile est ei, lucem producere, qui ipsum condidit solem. De Castore & Polluce, etiamnum nauigantibus omen ferentibus, copiosè disputat, in sua Peregrinatione Hierosolymitana Illustrissimus Princeps Nicolaus Raziuius. Meteora ignita talia posse, Philosophi ostendunt; solere, multi oculati testantur; Deos non esse, fides & Theologi docent: demones subinde esse malos, quin & bonos Genios, pronum est aestimare; certum est, bonum Angelum sub prodigioso igne fuisse, quando Moyse apparuit *De minus in flamma ignis de medio rubi: & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur*. Excitatus igitur nouitate rei dixit: *Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus*.

VI.

- Sed ab ignibus ad aërem reuertamur, varijs pluuiarum monstris insignem. Siquidem *prater hac, inferiore calo relatum in monumenta est, lacte & sanguine pluisse M. Acilio. C. Porcio Coss. Et saepe alias carne, sicut L. Volumnio, Seruio Sulpicio Coss. eamque non perputruisse, quod non diripuissent aues. Item ferro in Lucanis, anno antè, quàm M. Crassus à Parthis interemptus est, omnesque cum eo Lucani milites, quorum magnus numerus in exercitu erat. Effigies quae pluerat, spongiarum ferè similis fuit: aruspices cauenda pramonuerunt superna vulnera. L. autem Paulus, & C. Marcello Coss. lana pluit, circa castellum Carissanum, iuxta quod post annum T. Annius Milo occisus est. Eodem causam dicente lateribus coctis pluisse, in eius anni acta relatum est. Celebrant*
- Ibid. cap. 58. *Graci Anaxagoram Clazomenium, Olympiadis septuagesima octaua, secundo anno, prädixisse caelestium litterarum scientia, quibus diebus saxum casurum esset è sole. Idque factum interdum, in Thraciae parte ad Aegos flumen. Qui lapis etiam nunc ostenditur magnitudinis*

guitudine vehis, colore adusto, comete quaque illis noctibus flagran-
te. Quod si quis pradietum credat, simul fateatur necesse est, ma-
ioris miraculi diuinitatem Anaxagora fuisse: soluiq; rerum natura
intellectum, & confundi omnia, si aut ipse sol lapis esse, aut vniquã
lapidem in eo fuisse credatur, decidere tamen crebro non erit dubi-
um. Pluias sæpe cecidisse portentosas etiam Sanctorum histo-
ria confirmant; lapidem è sole lapsum, Anaxagoræ fabula
est, tamen in Abydi gymnasio ex ea causa cultus dicatur.
Mirum est, si non & lucem fudit, & tanto casu libratus se aut
subiecta rumpens altè terram subiit. Posset fortasse color huic
fabulæ addi ex Peucero, qui scribit, paulò ante initium belli
Peloponnesiaci ingentem cometem, post solis occasum eni-
tuisse, & continuos 75. dies exarsisse: mox tantam ventorum
coortam vim, vt fragmen à monte auulsum in sublime abri-
puerint: quod, vbi ad urbem Thraciæ Ægospotamon deci-
disset, è cælo fuisse præcipitatum, creditum esse. Sed fabulæ
fabulis non fulciuntur. Et suppetunt alia monstra, vt non
necesse sit, à fabulis opem flagitare. Nam de B. Lupo Episco-
po & Confessore, apud Senonas, refertur, præfente clero,
quadam die, eo sacris altaribus astante, lapsam esse cælitus
gemma in eius calicem sanctum; similiaque complura pos-
sent recenseri, miraculosa potiùs, quàm monstrosa. In aère
quoque alia multa euenerunt, sed illa alium sibi locum po-
stulant; & sufficiunt, quæ dedimus, quæque de admirabili
auium genere passim narrantur, vt de auibus bina capita ge-
rentibus, & de anseribus venenatis, qui in Pfylenfi regione
conspiciuntur in alto quodam monte, vbi est lacus, quem ex
lachrymis Adami & Euzæ, cum ab angelo è Paradiso expulsæ
essent, ortum fabulantur. Et quia de aquis loqui cœpimus, ad
aquis porro eamus.

Aquis sua monstra esse quis dubitet, cum nonnullæ vel
ipsæ sint monstrosæ? Nam nec aquarum natura à miraculis ces-
sat. In Ciconum flumine, & in Piceno lacu Velino lignum deiectum, la-
pideo cortice obducitur: & in Surio Colchidis flumine adeò, vt lapi-
dem plerumq; durans adhuc integat cortex. Similiter in flumine
Silaro, ultra Surrentum non virgulta modo immersa, verum &
LIII folia

Casp. Peucer,
de Meteorolo-
fol. 252.

Montenill.
pag. 173.

VII.
Plin. lib. 2.
nat. hist. c. 116.
Plura de mi-
rabilibus
aquis in
idem lib. 31.
c. 1. & seq.